

Β'. Κατήχησις δευτέρα πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι· καὶ περὶ γυναικῶν τῶν ἐν πλέγμασι καὶ χρυσῷ κατακοσμουσῶν ἐκυτάς· καὶ περὶ τῶν κληδονισμοῦς, ἢ περιήπτοις, ἢ ἐπωδαῖς κεχηρμένων, ἅπερ ἅπαντα ἀλλότρια χριστιανισμοῦ. 231.

Α'. Ὁμιλία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσι, καὶ δυσχεραίνοντες ἐπὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ κολάσεσι, καὶ σκανδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς τῶν φαύλων εὐημερίαις καὶ δυσπραγίαις τῶν δικαίων. 241.

Β'. Ὁμιλία πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, τίνος ἔνεκεν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος· καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάπτει ἢ τούτου πονηρία, ἐὰν προσέχωμεν· καὶ περὶ μετανοίας. 257.

Γ'. Ὁμιλία, ὅτι ἐκ ῥαθυμίας ἢ κακίας, καὶ ἀποσπουδῆς ἢ ἀρετῆς, καὶ οὐδὲν οὔτε οἱ ἀνθρώποι πονηροί, οὔτε αὐτὸς ὁ διάβολος τὸν νήφοντα παραβλάψαι δύναται· καὶ ἡ ἀπόδειξις ἄλλοθεν τε πολλαχόθεν, καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸν Ἀδάμ καὶ τὸν Ἰώβ. 263.

Α'. Λόγος περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ αὐτοῦ ἐπαυελθόντος. 277.

Β'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας, καὶ εἰς τὴν σκυθρωπότητα βασιλέως Ἀγαάθ, καὶ εἰς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην. 283.

Γ'. Ὁμιλία περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους. 291.

Δ'. Περὶ μετανοίας καὶ εὐχῆς. 299.

Ε'. Περὶ νηστείας ὁμιλία, καὶ εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, καὶ Δανιήλ, καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας. Ἐλέχθη δὲ εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων Νηστειῶν. 305.

ΣΤ'. Ὁμιλία περὶ νηστείας λεχθεῖσα τῇ ἑκτῇ ἐβδομαδί τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. 313.

Ζ'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως, καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν καὶ βραδὺς εἰς τιμωρίαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Ῥαάβ παρὰδοξος ἱστορία. 323.

Η'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας. 333.

Θ'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας, καὶ εἰς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσιν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης, καὶ περὶ κρίσεως. 343.

Λόγος πανηγυρικός εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφον μὲν ἔτι τότε οὖσαν, πρὸ δὲ ὀλίγων ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρὰ τινων τῶν ἀπὸ τῆς Δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀναγγειλάντων. 351.

Λόγος πρὸς τοὺς ἀπολιμπανομένους τῶν θείων συνάξεων, καὶ εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀναξίως κοινωνούντων, καὶ ὅτι οἱ ἀτέλεστον καταλιμπάνοντες τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ πρὸ τῆς τελευταίας εὐχῆς ἐξερχόμενοι, τὸν Ἰούδαν μιμοῦνται. 363.

Α'. Ὁμιλία εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. 373.

Β'. Ὁμιλία εἰς τὸν θεῖον καὶ μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ τῆς τοῦ Ἰούδα προδοσίας, καὶ εἰς τὸ Πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν θείων μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Λεχθεῖσα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πεντάδι. 381.

Ὁμιλία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κοιμητηρίου, καὶ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 393.

Α'. Ὁμιλία εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστήν, καὶ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, καὶ περὶ τοῦ συνεχῶς εὐχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. 399.

Β'. Ὁμιλία εἰς τὸν Σταυρὸν, ἐλέχθη εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν· καὶ εἰς τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ληστοῦ, καὶ ὅτι χρὴ ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν εὐχεσθαι. 407.

